

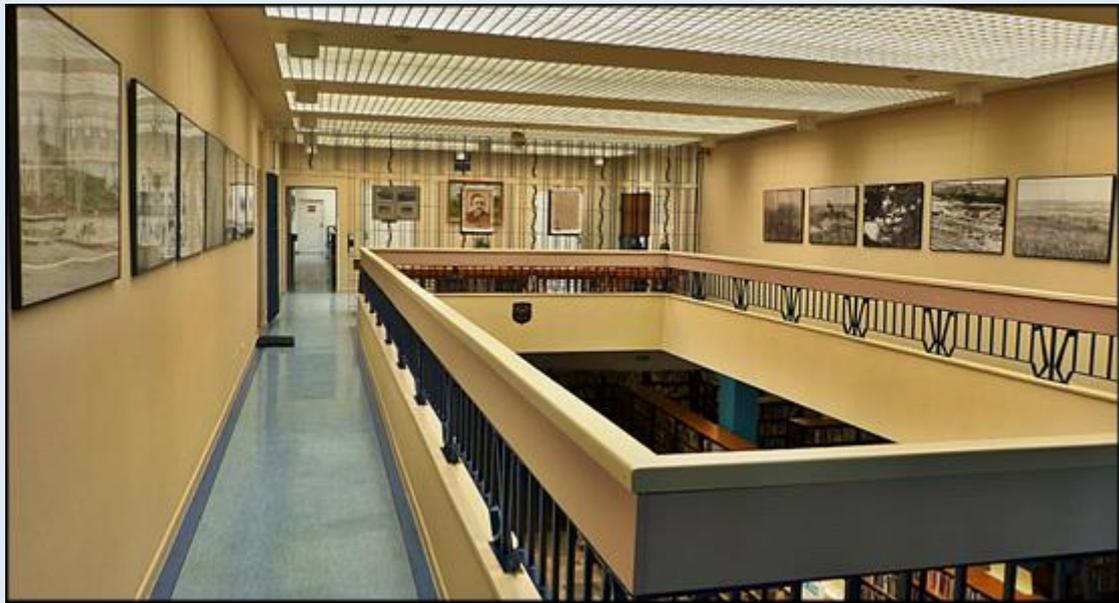

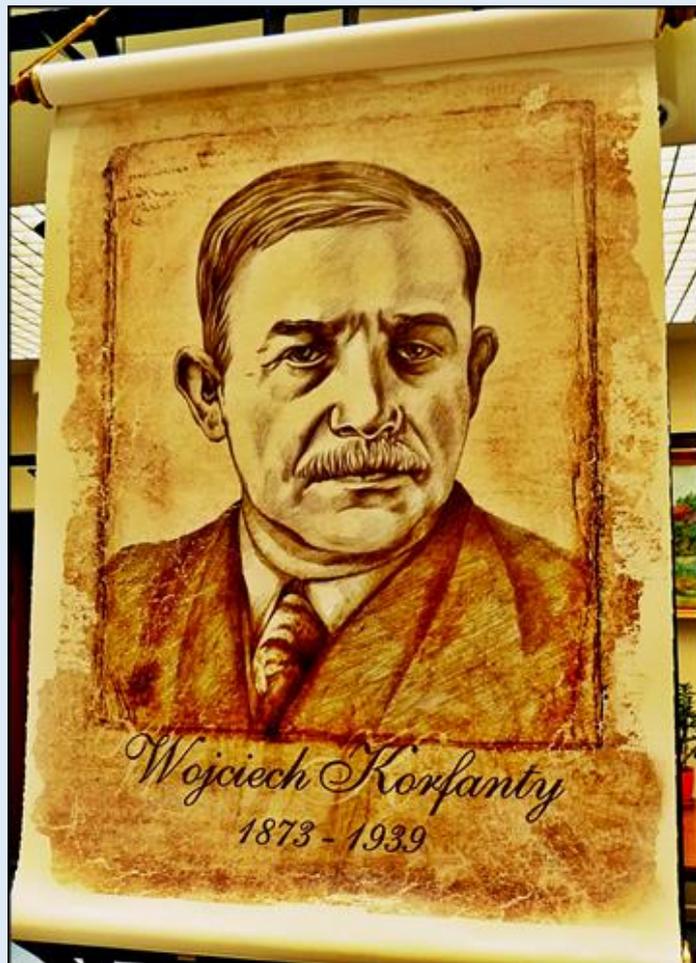
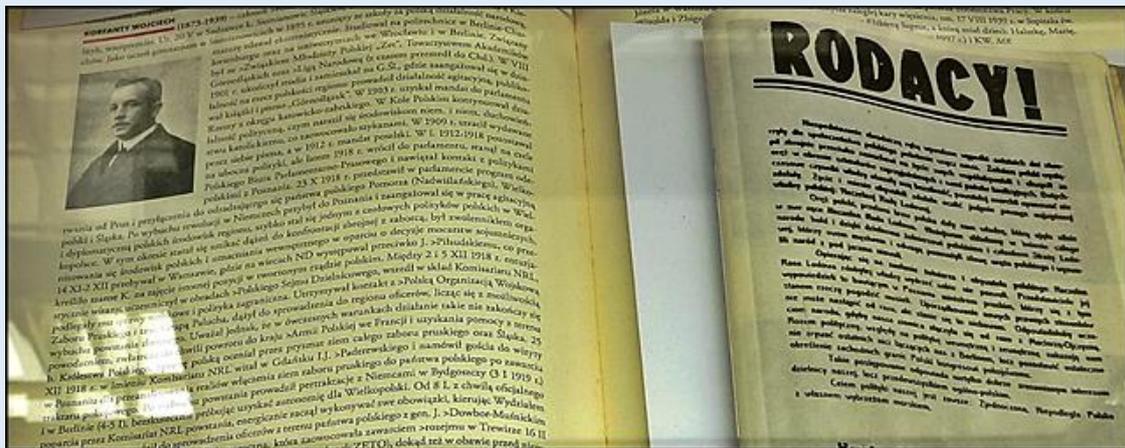
MIEJSCA PAMIĘCI

Konin

Miejska Biblioteka Publiczna

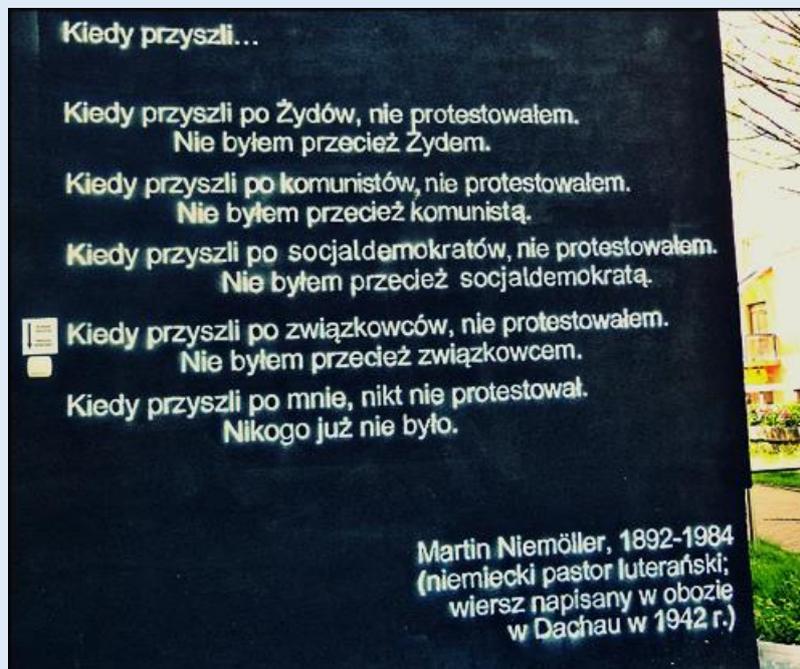
Narod do świadomości i polski mogą doprowadzić tylko ludzie, którzy mu ufają, wierzą w jego siły, są przekonani o jego słabościach, o jego przydatności i zwyciężalności.
Wojciech Korfanty

Wojciech Korfanty

1873 - 1939

Wojciech Korfanty urodził się w 1873 roku w Saldzance (obecnie Siemionowice Śląskie) w rodzinie górniczej. Był politykiem, publicystą, a zarazem obrońcą polskości Górnego Śląska. W działalności politycznej występował przeciwko germanizacyjnym posunięciom władz i partii Centrum. Zgodnie z podstawami programowymi Narodowej Demokracji głosił hasła nierozdzielnej łączności i podziału sił z narodem polskim, domagał się równoprawienia narodowego Polaków. Wyraźnie deklarował się jako przeciwnik socjalizmu, opowiadając się jednocześnie za poprawą warunków materialnych robotników oraz demokratyzacją państwa pruskiego. W roku 1899 rozpoczął naukę w miejscowej szkole ludowej, a następnie uczęszczał do katowickiego Gimnazjum Królewińskiego. W 1895 r. rozpoczął studia na politechnice w Charlottenburgu, z których rok później przeniósł się na Wydział Filozoficzny Królewińskiego Uniwersytetu we Wrocławiu, a następnie do Berlina. W 1901 r. objął redakcję „Górnolazubka” w Katowicach. W latach 1903-1912 i w 1918 był posłem w Reichstagu oraz pruskim Landtagu (1903-1908, 15.10.1918 r. wygłosił w Reichstagu z głosnym żądaniem przelączenia do państwa polskiego wszystkich ziem polskich zabranych za zaborze pruskie) (Prusy Królewieckie, Górną Wielkopolską, część Dnia Książęcych oraz Śląsk Górny i Średni). Po pierwszej wojnie światowej wszedł między innymi w skład Komisarjatu Naczelnej Rady Ludowej w Poznaniu. W styczniu 1920 został mianowany przez rząd polski komisarzem plebiscytowym na Górnym Śląsku, kierował całością przygotowań organizacyjnych, propagandowych i politycznych. Był przeciwnikiem polityki faktów dokonanych i rozstrzygnięć zbrojnych, przez co sprawując funkcję faktycznego dyktatora trzeciego powstania śląskiego, po pierwszych sukcesach militarnych dał rozkaz wstrzymania działań zbrojnych i czekania na decyzję mocarstw Ententy. W latach 1922-1930 poseł na Sejm związany z Chrześcijańską Demokracją (ChD). Od października do grudnia 1923 r. był wicepremierem w rządzie Wincentego Witosa i jego doradcą z ramienia ChD. Od 1924 r. został wydawcą dzienników „Rzeczpospolita” i „Polonia”. Był zdecydowanym przeciwnikiem Józefa Piłsudskiego. Po zwycięstwie sanacji stał się ofiarą ataków z jej strony. W 1930 został aresztowany i wraz z posłami Centrolewicy osadzony w twierdzy brzeskiej. Od kwietnia 1935 był na emigracji w Czechosłowacji. W 1936 wraz z Ignacym Paderewskim, Józefem Hallerem i Wincentym Witosem brał udział w rozmowach politycznych tzw. „Frontu Mors”. Jeden z organizatorów i pierwszy prezes Stronnictwa Pracy, powstałego w 1937 r. w wyniku połączenia Chłdeckiej i Narodowej Partii Robotniczej. Po aneksji przez Niemcy wyjechał z Czechosłowacji do Francji, lecz w obliczu groźby wybuchu wojny postanowił wrócić do kraju. Został tam aresztowany na podstawie sankcji prokuratorowskiej w kwietniu 1939 r. Po trzech miesiącach został zwolniony z powodu ciężkiej choroby, poczynił krótkie żniwe (17 VIII 1939). Jego pogrzeb, który odbył się w Katowicach 20 sierpnia 1939, przekształcił się w wielką manifestację poparcia prowadzonej przez niego polityki niepodległościowej. Spoczął na cmentarzu w Katowicach przy ulicy Francuskiej, zwanym „Śląskimi Pomnikami”.

zdjęcia: *Jan Nitecki*

[POWRÓT DO STRONY GŁÓWNEJ IKONOGRAFII](#)